

Delft, maart 2016

Twée cases van hoogbegaafden in de GGZ

Uit de vele ervaringsverhalen die we kennen van hoogbegaafden in de GGZ geven we er twee kort weer ter illustratie.

Peter Riezebos

Peter is nu 34 jaar. Hij was op school een lastige leerling. Vanaf zijn 7e jaar krijgt hij confrontaties met leraren en heeft weinig aansluiting met klasgenoten. Leerkrachten vinden dat hij beter zijn best moet doen, maar hij hangt de clown uit. Hij krijgt verkeerde vrienden en zijn gedrag is voor leraren en ouders een punt van zorg. Hij haalt wel de MAVO. Vervolgopleidingen maakt hij niet af. Hij raakt in een depressie en wordt langdurig in de GGZ opgenomen. Hij krijgt de diagnoses ADHD en Asperger, sociale angst en een borderline stoornis.

Dankzij een psychiater die hem liet testen kwam hij erachter dat hij een heel hoog IQ heeft. Dat hielp hem in het opbouwen van meer zelfvertrouwen en was een prikkel om te gaan studeren. Inmiddels heeft hij vier studies afgerond en is bezig met een promotie onderzoek in China.

Zijn boek heet: *Van MAVO tot Harvard, 2014*

Mireille

Mireille is nu 30 jaar. Ze is al jong gepest op school. Heeft Havo en vervolgopleiding. Op haar 17^e ging ze uit huis, meldde zich bij het RIAGG en kreeg diagnose PTSS en depressie. PTSS zou al vanaf haar 6^e tot haar 17^e het geval zijn. Antidepressiva gaven bijwerkingen, ze werd suïcidaal. Tijdens opname (zwaar onder de medicijnen) kreeg ze een IQ test waaruit haar hoogbegaafdheid bleek. Diagnose 'Asperger'. Na drie maanden naar huis. Ze voelde de opname nog een keer als trauma. Ambulante hulp gezocht. Diagnose: persoonlijkheidsstoornis NAO. Raakte opgebrand. Bij de volgende GGZ kreeg ze meerdere persoonlijkheidsstoornissen opgeplakt en PTSS met ook de complexe variant.

Ze is over hoogbegaafdheid gaan lezen en daar herkende ze heel veel in. In de rapportages las ze: "patiënte is gemiddeld begaafd...." en "ze komt over als iemand met een gemiddelde intelligentie". Dat klopte niet. Sinds 2012 is ze zich in hoogbegaafdheid gaan verdiepen en dat helpt haar heel erg. Ze voelt zich nu voor het eerst begrepen.

Ze heeft veel last van haar extra diagnoses, ze herkent wel de diagnose PTSS en de complexe variant en geeft aan inderdaad meerdere malen depressief te zijn geweest, de andere diagnoses herkent ze niet. Ze denkt nu dat het foute diagnoses zijn.

In een interview in Grazia in april 2013 onder de titel '*Ik ben niet gek, ik ben hoogbegaafd*' vertelt ze haar verhaal.